

Price Rs. 1.25 per copy

THE INDIAN INSTITUTE OF WORLD CULTURE

** Andrew Andrew

Great Sages have uniformly called attention to the Bodhi Dharma, the Wisdom Religion, which antedates the Vedas. It's central and most fundamental doctrine is Universal Unity rooted in the One Spirit, which manifests as the Law of Brotherhood in the human kingdom. The truth of Advaita taught by Shankara demands that each man recognize the Divine Presence in every human heart which in its requires us to practice the great truth of the Buddha"—"Never in this world does Hatred cease by Hatred. Hatred ceases by Love. This is the Law Eternal.

"Book "Thus Have I Heard", Shri B.P. Wadia

	<u>CONTENTS</u>	
1.	Programs held during August 1955	1-4
2.	ನಮ್ಮ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು - 50	5-10
3.	Endowment Programmes August	10
		Š
THE STATE	4	

THE INDIAN INSTITUTE OF WORLD CULTURE

Post Box 402, # 6, Sri B.P. Wadia Road, Basavanagudi, Bengaluru - 560 004. © 26678581 Website: www.iiwcindia.org, E-mail: honsecretaryiiwc@gmail.com iiwc.library@gmail.com

Founded: 1945
Founder Presidents

Shri B.P. Wadia & Smt. Sophia Wadia

A voluntary non-political organisation registered under the Societies Act, with the objectives of promoting human brotherhood and culture.

LIST OF MANAGING COMMITTEE MEMBERS FOR 2021-2022

President : Sri V J Prasad

Vice President : Dr. Vijayalakshmi I. Balekundri

Hon. Secretary : Sri Arakali Venkatesh Prasad

Joint Secretary : Sri Prasanna Kumar M R

Members : Dr. T S Sathyavathi

Dr. Mohan T S

Smt. Sarojini Bharadwaja Sri Thimmaraja Setty T K Sri Vishveshwara Sharma Sri Sathisha K S

Sri Sathisha K. S. Sri Amit Kumar K H

MEMBERSHIP

PATRON	Rs. 15,000.00
LIFE MEMBERSHIP	Rs. 5,000.00
LIBRARY MEMBERSHIP	Rs. 5,000.00 (Refundable)
LM - ID CARD	Rs. 100.00
STUDENT MEMBERSHIP	Rs. 250.00
SM ID CARD	Rs. 50.00
ADMISSION	Rs. 50.00
LIBRARY DEPOSIT Per Book	Rs. 500.00
BULLETIN SUBSCRIPTION p. a.	Rs. 50.00
* OOT France - Amelia - Ida	

* GST Extra as Applicable

Printed by: Sri Venkateswara Printers, Rajajinagar, Bengaluru -10.
©: 23157955, 23307219

(for circulation among members only)

THE FOUNDATION DAY MEETING—1955

17th August 1955

The meeting began with a devotional reading; Shrimati Sophia Wadia read out the closing pages of The Voice of the Silence by Madame H. P. Blavatsky. Then the President, Shri B. P. Wadia, welcomed on this auspicious day all those present as soul with the power to love, to know, to dare. This day marked the tenth anniversary of the founding of the Institute, the end of the Second World War, the birthday of Madame H. P. Blavatsky and also, this year, Krishna Jayanti.

The first speaker, Shri M. A. Srinivasan, declared that the Institute was winning more friends and influencing more people every day; it was steadily widening its sphere of work. It was appropriate that this beautiful and salubrious city of Bangalore should have an Institute of Science, founded by Sir Jamshedji Tata, and an Institute of Culture, "not so magnificent but not less significant," founded by Shri B. P. Wadia, with the help of Shrimati Sophia Wadia and Dr. and Mrs. L. S. Dorasami.

Shri E. V. Ganapati Iyer, retired Director of Industries, Mysore State, also paid tribute to the voluntary band of workers of the Institute. All classes of people were attracted to this Institute. An understanding and appreciation of variety was of the very essence of true culture. We lived today in a period of stress and confusion. We had to choose between fission and fusion. The Institute should promote studies in the world concept of culture. The brotherhood of man should be made the force of universal conduct and of universal culture.

Shri T. Singaravelu Mudaliar, a former Vice-Chancellor of the University of Mysore, praised in particular the culture imparted to young men in the William Quan Judge Cosmopolitan Home, especially through its daily devotional meetings. He appealed for help in the expansion of the Home and the Library.

Shri K. Guru Dutt, retired Director of Public Instruction, spoke of the benefit that a lecturer derived from this Institute. There was nothing quite like it in India or abroad. The stress tas rightly on quality in this age of quantity. The Institute is an unofficial university, a centre of adult education at the higher levels. In a secular State we were tempted to think in of a secular culture. This Institute had a spiritual bath round and

an underlying inspiration which would continue in the future, for our salvation depended on the Tom and Dot on the atom.

Shri B. Vasudevamurthy, a retired Judge of the Mysore High Court commended the grand work the Institute had been quietly doing, its beautiful and calm atmosphere, its splendid speakers drawn from various countries, its democratic tone, its punctual and not unduly protracted meetings, its opportunities for pleasant companionship." The Institute was a gift to this city which we had been enjoying. But we had to sacrifice for it as much as possible. The Institute needed a bigger hall, a larger library, more members, greater contributions in books and money and work. Members should pass on to it books of interest which they had bought and read. Each member should bring in at least one new member.

Shri B. P. Wadia, in his concluding remarks, thanked all those who had helped the work of the Institute during its first ten years. It was not solely the result of human heads and hearts. The work of the Judge Home would be extended and in course of time it would flower to its true proportions, We needed not only money but also enthusiasm and faith.

INDEPENDENCE DAY

15th August 1955

The Chief Justice of Mysore, Mr. Justice R. Venkata Ramaiya presided at this special meeting for the Eighth Anniversary of India's independence, which was addressed by Shri B. Vasudevamurthy, recently retired from the High Court Bench, and Janab Mohamed Haniel, 2 Bangalore Advocate.

After the playing of a record of Bande Matharam, the Chairman spoke of the day's significance and the reverence due to the many whose sacrifices had made freedom possible. He dealt especially with how freedom was to be maintained, the balancing of man's co-operative instinct and his personal interests, and the need for critical and fearless expression.

Shri Vasudevamurthy paid a tribute to the great patriots to whom India owed her freedom, the struggle for which he traced historically. The

results and achievements of freedom included the status among the nations which India had attained, the emerging of some of the benefits of a welfare state, etc. It had been disunity which had laid India open to foreign domination and to preserve freedom unity was very necessary. So were rectitude, hard work, loyalty and courage.

Janab Haniel said that in becoming free India had become responsible for herself and for her neighbours' rights. He warned against the tendency to overemphasize the values of technology improvements and to lose our moorings. India's ideals such as the pattern of life laid down in the four stages of student. householder, renouncer and wise servant of humanity ought not to be forgotten. India had a mission and a message for the world, but he saw a danger of forgetting the Divinity in man in preoccupation with material advance. The emphasis should not be shifted from religion to technology.

In his closing remarks Mr. Justice Venkata Ramaiya defended technology and stressed the need of economic stability which India was seeking. He urged that the advantages of life must be equally open to all. He emphatically stated that a strong and healthy public opinion had to be built up, as India was lacking in enlightened public opinion and had no strong rival parties. The freedom secured must not be allowed to be lost or impaired.

BROTHERHOOD AND SCIENCE

27th August 1955

Pilliam A. Shimer, long the Editor of The American Scholar and now Executive Director, Asia-Pacific Division of World Brotherhood, who had attended its recent International Congress in Brussels, gave this lecture under the chairmanship of Shri P. Kodanda Rao.

Dr. Shimer spoke of the role of science and especially the social sciences in showing stereotypes of minorities to be unrelated to facts. Prejudice as a whole had to be attacked, not particular prejudices. Small children were unprejudiced but became infected by their parents. But methods of changing prejudices were important; some did more harm than good. The Supreme Court decision against segregation had been possible only after à quarter century of work for good inter group relations. Speeches and even reading had a limited effect in charging attitudes.

Round Table discussions between few well informed people accomplished more. The public Schools and institutes for teachers could also help in training for world citizenship.

Dr. Saimer defined the World Brotherhood organization as an association of believers in a spiritual and moral interpretation of the universe as a basis for the brotherhood of man. There were branches of the World Brotherhood organisation in many countries, but it had been a World Movement only five years. Its work was educational, not political. It worked through community agencies of several types. Subcommittees worked with educational institutions, religious and other groups, industrial establishments and organizations and with the media of mass communication-cinema, radio, television, etc. Real cosmopolitanism had been achieved in the committee of his group in Hawaii. Meeting monthly in a spirit of brotherhood they had dispelled many prejudices.

World Brotherhood upheld the principles of judging all people as individuals and giving to others the rights desired for ourselves

The Chairman thought the scientific approach the only effective one, but he felt that the social scientists who believed in a nexus between race and culture themselves needed scientific education.

ನಮ್ಮ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು - 50

ಡಾ. ಕೆ. ಎಸ್. ಕಣ್ಣನ್ Chair Professor - IIT Madras

(ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ)

3.15 ಅಶಬ್ದಮಸ್ಪರ್ಶ..

"ಬ್ರಹ್ಮವು ಅನಾದಿ, ಅನಂತ, ನಿತ್ಯ, ಅವ್ಯಯ; ಶಬ್ದ–ಸ್ಪರ್ಶ–ರೂಪ–ರಸ–ಗಂಧಗಳಲ್ಲದ್ದು; ಮಹತ್ತತ್ವವನ್ನು ಮೀರಿರುವುದು; ಅದನ್ನರಿತು ಮೃತ್ಯುಮುಖದಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾನೆ."

ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ರೂಪ; ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳುವುದು ಶಬ್ದ: ಮೂಗಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವುದು ಗಂಧ; ನಾಅಗೆಯು ಹಿಡಿಯಲಾಗುವುದು ರಸ; ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾಗುವುದು ಸ್ಪರ್ಶ. ಹೀಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರವಾದವುಗಳು. ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಯವೆಂಬುದು ಇವಾವುದೂ ಅಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೀರಿರುವುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಮೀರಿರುವ ಮಹತ್ತತ್ವವನ್ನು ಸಹ ಮೀರಿರುವುದು. ಮಹತ್ ಎಂದರೆ ಬುದ್ಧಿತತ್ವ. ಹೀಗಾಗಿ ಮನೋಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಮೀರಿರುವುದು ಬ್ರಹ್ಮ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾವನೆಗಳಗಾಗಲ ಚತುರತೆಗಳಗಾಗಲ ನಿಲುಕದ ವಿಷಯವೇ ಬ್ರಹ್ಮ. ಬುದ್ಧಿಗೂ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಭೂತವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮ.

ಅಷ್ಟ್ ಅಲ್ಲದೆ, ಆದಿ-ಅಂತಗಳಲ್ಲದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮ. ಆದಿ-ಅಂತಗಳು ದೇಶಕಾಲಾತ್ಮಕಪರಿಧಿಗಳು. ಆದರೆ ದೇಶಕಾಲಗಳೆರಡನ್ನೂ ಮೀರಿರುವುದು ಬ್ರಹ್ಮ. ಅದಕ್ಕೆ ಆರಂಭವೆಂಬುದಿಲ್ಲ, ಕೊನೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ.

ಇವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲ ಆಗಾಗ ಅಥವಾ ಎಂದಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನೂ ಅದು ಹೊಂದಿರುವಂತಹುದಲ್ಲ. ವ್ಯಯವೆಂದರೆ ಕಳೆಯುವುದು, ಸವೆಯುವುದು, ಬದಲಾಗುವುದು; ಅದಿಲ್ಲದ್ದು ಅವ್ಯಯ. ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ವ್ಯತ್ಯಯ; ವ್ಯತ್ಯಯವಿಲ್ಲದ್ದು ಅವ್ಯಯ. ಎಂದಿಗೂ ಕ್ಷೀಣಿಸದ, ಕ್ಷಯಸದ ವಸ್ತುವೇ ಅವ್ಯಯ.

ಆದಿಯುಳ್ಳದ್ದು ಅನಿತ್ಯ; ಅಂತವುಳ್ಳದ್ದಂತೂ ಅನಿತ್ಯವೇ ಸರಿ. ಅವೆರಡೂ ಇಲ್ಲದ್ದೇ ನಿತ್ಯ. ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಭೂತವಾದದ್ದು.

ಯಾವುದು ಬದಲಾಗದೋ ಅಂತರಹಿತವೋ ಅದೇ ಧ್ರುವವಾದದ್ದು. ಯಾವುದು ಧ್ರುವವೋ ಅದನ್ನೊ ನೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಅದುವೇ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆಶ್ರಯ.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವನು ಶಾಶ್ವತವಾದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು.

ಒಳ್ಳೆಯದು ಯಾವುದು? - ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವೆಂದರೆ - ಯಾವುದು

ಉಳಯುವುದೋ ಅದು – ಎಂದೇ. "ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಯುವಂತಹುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು." ಯಾವುದು ಹಾಗೆ ಉಳಯುವುದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅಳವಿಲ್ಲ. ಅಳವೇ ಮೃತ್ಯು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಲ್ಲರುವವರೇ. ಅದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ಜಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವುದು – ಎಂಬುದು ಬ್ರಹ್ಮದ ಅರಿವಿನಿಂದಲೇ – ಶಾಶ್ವತವಾದ ವಸ್ತುವಿನ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ – ನೆರವೇರತಕ್ಕದ್ದು.

ಈ ಶಾಶ್ವತವಾದ ತತ್ವವಾದರೂ ನಮ್ಮ ಒಳಗೇ – ಪ್ರತಿಜೀವಿಯ ಒಳಗೇ – ಇರುವುದಾದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಅರ್ಥಾತ್, ಅಂತರ್ಮುಖರಾಗಿಯೇ ಇದನ್ನು ಅರಿತು ಮೃತ್ಯುಪಾಶದಿಂದ ಜಡುಗಡೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಲೋಕದಲ್ಲಯ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲ ಇರತಕ್ಕವರು ಅನ್ಯರ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವರ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅದರ ಅಧೀನತೆಯನ್ನು ಕೊಡವಿಕೊಡು ಅಥವಾ ಮೀರಿಹೋಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗುವರೆಂದರೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರಿದೋ ಇಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣಾಮಯನಾಗಿ ಯಮನೇ ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವ–ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಂದ ಜಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಾನೇ ತಿಳಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ!

ನಾವು ಮೃತ್ಯುವಿನ ವಶವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಕಾರಣಗಳುಂಟು. ಅಜ್ಞಾನವೇ ಮೂಲಕಾರಣ. ಅದರಿಂದ ಜನಿಸುವ ಅನಂತವಾದ ಆಸೆಗಳು ಅಥವಾ ಕಾಮಗಳು ಕಾರಣ. ಭಗವಂತನಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಕಾರಣ.

ರೋಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿರುವರು ರೋಗನಿದಾನವನ್ನು ಅರಿತು, ರೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದದ್ದರಿಂದ ದೂರವುಳದುಕೊಂಡಲ್ಲ ರೋಗಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಮೃತ್ಯುವಶರಾಗಲು ಕಾರಣೀಭೂತವಾದುದನ್ನು ತೊರೆದೆವಾದರೆ, ಮೀರಿಹೋದರೆ, ಮೃತ್ಯುವಿನ ದವಡೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಲವಶರೇ, ಮೃತ್ಯುವಶರೇ. ಯಾರು ಕಾಲಾತೀತರಾಗುವರೋ ಅವರೇ ಮೃತ್ಯುಮುಖದಿಂದ ಜಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದವರು. ಶಿವನನ್ನು ಕಾಲಕಾಲ, ಅಂತಕಾಂತಕ – ಎನ್ನುವರಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆಂದರೆ ಯಮನಿಗೂ ಯಮ – ಎಂದರ್ಥ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಲ್ಲವನನ್ನೊ ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು – ಎಂಬ ಭಾವ.

ಯಾವಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟು –ಸಾವುಗಳುಂಬೋ, ಆದಿ – ಅಂತಗಳುಂಬೋ ಅವೆಲ್ಲ ಕಾಲವಶ. ಕಾಲವಶವಲ್ಲದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮವೊಂದೇ. ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ "ಯಮನು ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ!" "ಮೃತ್ಯೂರ್ ಯಸ್ಕೋಪಸೇಚನಮ್".

ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಗೂ ಆತ್ಯಂತಿಕವಾದ (final) ಭಯವೆಂದರೆ ಮೃತ್ಯುಭಯವೇ ಸರಿ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಇರುವೆಯರಅ, ಹುಟ್ಟಮಗುವಿರಅ, ಸಾಕಷ್ಟು ವೃದ್ಧನಾದವನಿರಅ, ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವನದಲ್ಲ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ "ಈ ಕಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಸಾವೇ ವಾಸಿ"ಯೆಂದು ತೋರಿದರೂ, ಸಾವೇ ಬಂದಾಗ ಬೇಡವೆಂದೇ ತೋರುವುದು.

ಎಲ್ಲ ಭಯವೋ ಅಲ್ಲ ಶೋಕವು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಎಂದೇ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಹೋದವನು "ನ ಶೋಚತಿ" ಎಂದೇ ಹೇಳುವುದು. ಮೃತ್ಯುದೇವನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ– ಪರಿಧಿಗಳನ್ನರಿತವರು ಅದನ್ನು ಮೀರಿಹೋದಮೇಲೆ ಶೋಕವಿನ್ನೆಅ್ಲ? ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ಥಾನವು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆನಂದಕ್ಕೂ ಎಡೆಯಾದದ್ದೇ.

3.16 ನಾಚಿಕೇತಮುಪಾಖ್ಯಾನಂ

ಈ ನಾಚಿಕೇತೋಪಾಖ್ಯಾನವು ಸನಾತನವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಹೇಳದವನು ಯಮ. ಮೇಧಾವಿಯಾದವನು ಇದನ್ನು ಹೇಳದರೂ ಕೇಳದರೂ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಲ್ಲ ಪೂಜಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಇಲ್ಲ ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಸಂವಾದವಾಗಿದೆ. ಗುರುವು ಹೇಆೀದ್ದಾನೆ, ಶಿಷ್ಯನು ಕೇಆದ್ದಾನೆ. ಗುರುವು ಯಮ, ಶಿಷ್ಯನು ನಚಿಕೇತ. ಗುರುವು ನಿಸ್ಸೀಮ. ಶಿಷ್ಯನಂತೂ ಪರಮೋತ್ಕೃಷ್ಟ. ಲೋಕದಲ್ಲ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಯಾರು ಶೇಷ್ಠ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವರೋ ಅವರ ಹೆಸರು ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಶಿಷ್ಯರ ಹೆಸರಲ್ಲ ಬರುವುದು.

ಆದರೆ ಇಲ್ಲ ನಚಿಕೇತನು ಶಿಷ್ಯರತ್ನ. ಬಾಲನಾದರೂ ಅತ್ಯಂತ ವಿವೇಕಿ. ಸಚ್ಛಿಷ್ಯನಲ್ಲ ಇರಬೇಕಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕವನು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆತನ ಹೆಸರೇ ಈ ಉಪಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನಾಚಿಕೇತಾಗ್ನಿಯೆಂದು ಆ ವಿದ್ಯೆಗೂ ಶಿಷ್ಯನ ಹೆಸರೇ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಸಿತ್ತು. ಇಲ್ಲ ಈ ಉಪಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೂ ಶಿಷ್ಯನ ಹೆಸರೇ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾಚಿಕೇತೋಪಾಖ್ಯಾನವೆಂದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಅಭಿಧಾನ (ಹೆಸರು).

ಇದು ಮೃತ್ಯುಪ್ರೋಕ್ತ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ಉಪಾಖ್ಯಾನವನ್ನೇನೂ ಯಮನು ಹೇಳಲ್ಲ. ಈ ಉಪಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲ ಮೃತ್ಯುವು ಹೇಳದ ಮಾತುಗಳವೆ. ಯಮನ ನುಡಿಯನ್ನು ಉಕ್ತ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರೋಕ್ತವೆನ್ನುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಉಕ್ತವೆಂದರೆ ತಾನೇ ತನ್ನ ನುಡಿಯಾಗಿ ಹೇಳದುದು. ಪ್ರೋಕ್ತವೆಂದರೆ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಿರುವುದು.

ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲ ಮೃತ್ಯು ಹಾಗೂ ಸನಾತನಗಳು ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವೇ. ಮೃತ್ಯುವು ಕಾಲದೇವತೆ. ಸನಾತನವೆಂದರೆ ಸದಾ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಅರ್ಥಾತ್ ಕಾಲಾತೀತವಾದದ್ದು. ಕಾಲಪುರುಷನು ಕಾಲಾತೀತವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕಾಲಧಿಪನಾದರೂ ಕಾಲಾತೀತವಾದುದರ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಪಡೆದವನಾಗಿ ನಿತ್ಯವಾದ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳುವ ಪ್ರವಚನವಿದು.

ಈ ಉಪಾಖ್ಯಾನವು ಬಹಳ ಹಿರಿದಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ ಪುಣ್ಯಕರವೇ, ಕೇಳುವುದೂ ಪುಣ್ಯಕರವೇ. ಹೇಳುವವನು ಮೇಧಾವಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಕೇಳುವವನೂ ಅಷ್ಟೆ. ಮೇಧಾವಿಯೆಂದರೆ ಮೇಧೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕವನು; ಈ ಕಿವಿಯಲ್ಲ ಕೇಳ ಆ ಕಿವಿಯಲ್ಲ ಜುಟ್ಟಬಡುವವನಲ್ಲ. ಅರಿತ ವಿಷಯವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಧರಿಸುವುದು ಮೇಧೆ. ಉದಾತ್ತವಾದ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ.

ಸಾಧರಣಮಟ್ಟದ ಜನಗಳಗೆ ಸಾಧಾರಣ ವಿಷಯಗಳೇ ತಲೆಯಲ್ಲ ಓಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ – ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲ ರುಚಿಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆಗೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೆಲುಕಿ ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಾ ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತೇವೋ ಅದರ ಮೆಲುಕೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವುದಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ಸ್ಥೃತಿಯಲ್ಲ ಉಳಯುವುದಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳು ಬಹಳ ಗಹನವಾದವುಗಳು. ಬಹುಮಂದಿಗೆ ಅದರ ರುಚಿಯೇ ಬರದು. ಅದರ ಸವಿಯನ್ನು ಯಾರು ಬಲ್ಲರೋ ಅವರೇ ಅದನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವುದು, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸ್ಮರಿಸುವುದು. ಅದರ ರಸವನ್ನು ಕಂಡವರೇ ಉಂಡವರೇ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಗಲೇ ಕೇಳುವವರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲ ರಸವುಂಬಾಗುವುದು.

ಹೀಗೆ ರಸಾಸ್ವಾದನೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳದರಾಗಅ ಕೇಳದರಾಗಅ, ಅದರಿಂದ ಮಹತ್ತಾದ ಫಲವುಂಟು. ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಲ್ಲ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಗೌರವವುಂಟು. ಪ್ರಕೃತ, ಹೇಳದವನು ಯಮ, ಕೇಳದವನು ನಚಿಕೇತ. ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವಣ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ಲೋಕೋತ್ತರವಾದುದು. ಅದರ ಸ್ಮರಣ–ಕಥನ–ಶ್ರವಣಗಳೂ ಪಾವನವಾದವು.

3.17 ಯ ಇಮಂ ಪರಂ ಗುಹ್ಯಂ...

ಇದು ಪರಮಗುಹ್ಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲ ಯಾವನು ಶ್ರವಣಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಥವಾ ಶುಚಿರ್ಭೂತನಾಗಿ ಶ್ರಾದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲ ಶ್ರವಣಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ, ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಅದು ಅನಂತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು/ಕೊಡಲು ಸಮರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವುದು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಇಡಲಾಗದು. ಅದನ್ನು ಯಾರು ಅರ್ಹರೋ ಅವರಿಗೇ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಯ ತನಕ ಮುಚ್ಚಿಡುವುದೋ ಬಚ್ಚಿಡುವುದೋ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಹಾಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಇಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಗುಹ್ಯವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯವು ಬರೀ ಗುಹ್ಯ ವಾಗಿರದೆ ಪರಮಗುಹ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶುಚಿಯಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವಿದೆಂದು ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತದೆ, ಈ ಶ್ಲೋಕ. ಪರಮಗುಹ್ಯವಾದ ಇದನ್ನು ಬಹ್ಮ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಶ್ರವಣಮಾಡಿಸುವುದೆಂದರೆ ಕಿವಿಗೆ ಜೀಳುವಂತೆ ಮುಡುವುದು. ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪಠಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು

ಶ್ರಾವಣಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಅರ್ಥ–ಭಾವಗಳತ್ತಲೂ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನಸ್ಸು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲ ಹೇಳದೆಯೆಂದು ತಿಳಯಬೇಕು.

ಸಂಸತ್ತೆಂದರೆ ಸಭೆ. ಬ್ರಹ್ಮಸಂಸತ್ತೆಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸೇರುವ ಎಡೆ. ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ, ಹಿಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಈ ಮೌಲಕಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನ–ಅಧ್ಯಾಪನಗಳು ಮುಖ್ಯಕರ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವರ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶ್ರವಣ–ಮನನ–ಪ್ರವಚನಗಳೇ ಸರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ತವ್ಯ–ಜ್ಞಾಪಕವಾದ ಮಾತಿದೆಂದು ತಿಳಯಬೇಕು.

ಇದಲ್ಲದೆ ಶ್ರಾದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲ ಸಹ ಇದರ ಪಠನವು ಮುಖ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ಕಟವಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯೆಂದರೆ ಶ್ರಾದ್ಧವೇ ಸರಿ. ಗತಿಸಿದವರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿಯೂ ಸ್ವ-ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿಯೂ ಮಾಡುವ ಈ ಕರ್ಮವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ದೋಷತೆ ಗಲದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು.. 'ಪ್ರಂಯತ' ನೆಂದರೆ ಶುಚಿಭೂಕತನಾಗಿರುವವನು. ಕಾಲವಶರಾಗಿರುವವರನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯು ಶ್ರಾದ್ಧ. ಗತಿಸಿದವರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿನಿಯಾಮಕನು ಯಮನೇ ಸರಿ. ಮರಣದಾಚೆಗಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಉತ್ತಮಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದರೆ ಯಮನೇ ಸರಿ. ಮರಣೋತ್ತರ-ಗತಿ-ಚಿಂತನವೆಂಬುದು ಕಠೋಪನಿಷತ್ತಿನ ವಿಷಯ. ಪಿತೃಗಳಗೆ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಸದ್ಗತಿಪ್ರಾಪಕವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದು. ಶುಚಿತ್ವ-ಶ್ರದ್ಧೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ. ಶ್ರಾದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದು ಬಂದಿರುವುದೇ;

ಇದರ ಫಲವಾದರೂ ಆನಂತ್ಯ. ಶ್ರಾದ್ಧಕರ್ಮಕ್ಕೂ ಅನಂತಫಲ. ಶ್ರೋತೃಗಳಗೂ ಅದೇ ಬಗೆಯ ಫಲ. ಶ್ರಾವಕರಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ.

'ಶುಚಿಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು' ("ಪ್ರಯತಃ") ಎಂಬುದು ಎರಡಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲದೆ. ಹೊಸ್ತಿಲಮೇಅಟ್ಟ ದೀಪವು ಈಚೆಗೂ ಆಚೆಗೂ ಬೆಳಕು ಜೀರುವುದಷ್ಟೆ. ಹೀಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ "ಮಧ್ಯಮಣಿನ್ಯಾಯ" – ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ("ದೇಹಅೀದೀಪನ್ಯಾಯ" – ಎಂದೂ ಕರೆಯುವುದುಂಟು.) ಹೀಗಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಸದಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗಲ ಶ್ರಾದ್ಧಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಾಗಲ ಶ್ರವಣಮಾಡಿಸುವುದನ್ನು ಶುಚಿರ್ಭೂತನಾಗಿಯೇ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ನಮ್ಮ ಜೀವಿತವೇ ಸಾಂತ – ಎಂದರೆ ಅಂತವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹುದು. ನಮ್ಮ ಜೀವಿತವಿರಅ, ಜಗತ್ತಿನ 'ಜೀವಿತ'ವೇ ಸಾಂತ. ಹಾಗಿರಲು, ಅನಂತವಾದುದನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿಕೊಡುವ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂಬುದರಲ್ಲ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಇಂದು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಅಪೂರ್ಣಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಸಂನಿವೇಶವಾಗಿದೆ. ಜಿಟ್ಟರುವವರೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಉಪನಿಷತ್ತೇ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಬಹುಕಾಲ ಪಾಶ್ಚಾತ್ತ್ಯರ ಆಳ್ವಕೆಯಿಂದಲೂ, ಆಮೇಲೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ತ್ಯರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ-ಪ್ರಾಧಾನ್ಯಗಳರುವ ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವಲಂಜಸುವ ಜೀವನಕ್ರಮದಿಂದಲೂ, ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಜೀವೋನ್ನತಿಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿಟ್ಟ ಧರ್ಮಕರ್ಮತತ್ವ್ವಗಳಲ್ಲ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲ ಈ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಈ ಎಚ್ಚ ರದ ವಾಣೆಯು ಸ್ಮರಣೇಯುವಾಗಿದೆ, ಅನುಸಂಧಾನಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ, ಆಚರಣೀಯವೂ ಆಗಿದೆಯನ್ನುವುದರಲ್ಲ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಗೆ ಮೂರನೆಯ ವಲ್ಲಯು ಮುಗಿಯಿತು.

(ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು)

* * *

THE INDIAN INSTITUTE OF WORLD CULTURE

No. 6, Sri B.P. Wadia Road, Basavanagudi, Bengaluru - 560 004. ©: 26678581

ENDOWMENT PROGRAMMES AUGUST - 2021 PROGRAMMES WILL BE HELD ONLINE - WEBINAR

August 3rd Tuesday 6:00 PM: In Association with Sri Ramakrishna Students' Home Endowment Lecture Instituted in Memory of Prof. V. Gopalaswamy Iyengar (Endowment Instituted by his Grand Children) Topic: Excellence in Education
With special reference to Engineering Education
Speaker: Prof. S S Murthy (Former Vice Chancellor to Central University, Karnataka & Former Professor, IIT Delhi)

August 8th Sunday 6:00 PM: Late Sri V. S. Narasimha Chari and Smt V.N. Jayalakshmi Memorial Endowment Programme Kuchipudi Nruythya By: Vidushi Smt. Karpagam Venkataraman (Artistic Director – Sri Bala Lathikaa Kuchipudi Centre) And Kum. Vibha S. Prasad (Disciple of Vidushi Smt. Karpagam Venkataraman)

August 14th Saturday 6:00 PM: ಶ್ರೀ ರಂಗಾ ನಾರಾಯಣ ಐಯ್ಯರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ದತ್ತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ವಿಷಯ: ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ ಉಪನಿಷದ್ ಭಾಷಣಕಾರರು: ವೇದಾಂತ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ ವಿದ್ವಾನ್ ಡಾ॥ ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯ ಶರ್ಮಾ ದತ್ತಿ ಸ್ಥಾಪಕರು: ಡಾ॥ ಆರ್ ಎನ್ ನಾಗರಾಜ

August 20th Friday 6:00 PM : Founder's Day Programme Recollection of IIWC's 75 years Journey Souvenir release and Logo Unveiling Program

August 24th Tuesday 6:00 PM : ಪ್ರೊ॥ ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಅವರ ಗೌರವಾರ್ಥ ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ವಿಷಯ : ಕೋವಿಡ್ ಯುಗದಲ್ಲ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು : ಡಾ॥ ಕೆ.ಎಸ್. ಪವಿತ್ರ (ಮನೋವೈದ್ಯೆ – ಭರತನಾಟ್ಯ ಕಲಾವಿದೆ – ಲೇಖಕಿ) ದತ್ತಿ ಸ್ಥಾಪಕರು : ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ಆನಂದ್ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ

August 27th Friday 6:00 PM: Lecture Series

Topic: Plato's Dialogues - ION

Speaker: Sri T. K. Jayaraman, IRS (Retd.)

Holidays: August 15th Sunday - Independence Day

Please Note: All programs will be streamed live through online platform. Link details to attend the program online will be communicated by Email and WhatsApp a week before the programs.

For further details you can also call our office number - 080 - 26678581

In view of the ongoing COVID – 19 pandemic and government guidelines, no programs are held at Wadia Hall and Manorama Hall for the month of August 2021.

11

Our Recent Publications Transactions List available in the Library / Office

SPECIAL CLASSES

ART CLASSES : Directed by Sri T.K.N. Prasad, Meets every Tuesday

and Friday between 3.30 pm to 5.30 pm

ARTCLASSES : Directed by Sri Sanjay Chapolkar meets every

(SENIOR BATCH) Thursday & Saturday between 11:30 am to 2:30 pm

and 3:30 pm to 6:30 pm

BHAJAN CLASSES: Started by Late Prof. N. Krishnaswamy, Meets every

Wednesday, from $6.00\,\mathrm{to}\,7.00\,\mathrm{pm}\,\mathrm{Rs}.\,20.00\,\mathrm{per}\,\mathrm{month}.$

Note: The above classes will recommence after the Government restrictions regarding COVID - 19 is removed.

ACTIVITIES

- Library has a collection of about 80,000 volumes on culture, history, literature, philosophy etc.
- Reading Room receives about 200 magazines and periodicals from all over the world.
- Children's Library has about 20,000 books in a separate building and caters to the needs of students and youth.
- Behanan's Library has a special collection of important works and reference books.
- Publication consist of a monthly bulletin, transactions, books and reprints.
 Sale as well as exchange arrangements are welcome. Programmes are held each month consisting of literary, visual and performing arts. About 15 to 20 activities are planned every month.
- Bequests, donations and endowments enjoy 80G Concession. Inquiries invited.

Note: Both General Library and Children Library will be Open Only for borrowing class returning books from Tuesday to Friday as per current Government Guidelines till July 5th.

Will be revised in accordance with future Government Guidance.

Timings: 9.30 a.m. to 5.00 p.m.

LET US ALL CONTINUE TO FOLLOW COVID 19 PROTOCOL FULLY TO STAY SAFE.

OFFICE WORKING HOURS

WORKING DAYS : Tuesday to Sunday (Monday Holiday)

OFFICE TIME : 10.00 a.m. - 4.30 p.m.
Library : 9:00 a.m - 6:00 p.m.